

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 292/2017
25.10.2017.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „АА“, ..., .. и тужиоца „ББ“ из ..., које заступа пуномоћник Славен Моравчевић, адвокат из ..., против туженог „ВВ“ ..., кога заступа пуномоћник Дејан Чукић, адвокат из ..., ради повреде жига и нелојалне конкуренције, вредност предмета спора 25.932.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.3830/15 од 02.03.2017.године, у седници већа одржаној дана 25.10.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр.3830/15 од 02.03.2017 .године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Делимичном пресудом Привредног суда у Београду П бр. 192/11 од 24.04.2015.године, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужени обављањем услуга на бензинској станици на путу ... на ... километара од ... у правцу ... уз коришћење знака DMV, затим коришћењем комбинације зелене и плаве боје и целокупног изгледа бензинске пумпе у истој комбинацији боја повредио жигове првотужиоца заведене код Завода за интелектуалну својину Републике Србије под бројевима 502391, 840160 и 912143.

Привредни апелациони суд је побијањом пресудом Пж бр.3830/15 од 02.03.2017. године преиначио првостепену делимичну пресуду Привредног суда у Београду, тако што је утврдио да је тужени обављањем услуга на бензинској станици на путу ... на ... километру од ... у правцу ... коришћењем знака DMV, коришћењем комбинације зелене и плаве боје и целокупног изгледа бензинске пумпе у истој комбинацији боја, повредио жигове првотужиоца заведене код Завода за интелектуалну својину Републике Србије под бројевима 502391, 840160 и 912143.

Против правноснажне другостепене пресуде, благовремену и дозвољену ревизију изјавио је тужени због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију. Оспорили су ревизијске наводе и предложили одбијање ревизије. Трошкове одговора на ревизију су тражили и определили.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија туженог није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом туженог конкретно се не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, које би могле бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању првотужилац је носилац међународно регистрованих жигова заведених код Завода за интелектуалну својину број 502391-OMV-графичко решење које представља лого фирме, жига број 840160 графичко решење које представља изглед бензинске станице и жига број 912143 којим је заштићена комбинација боја. Тужени у свом саставу има бензинску пумпу на путу ... на ... километру од ... у правцу ... са ознаком DMV која по наводима тужбе својим изгледом повређује жигове тужиоца, како целокупним изгледом, тако и одређеним индивидуалним елементима.

Неспорно је утврђено да је и тужиоци и тужени у оквиру својих делатности обављају исту врсту услуга. На основу потврде Завода за интелектуалну својину, увидом у фотографије бензиске станице туженог, те на основу налаза и мишљења вештака и изјашњења на примедбе, првостепени суд је утврдио да бензинска станица туженог својим изгледом на први поглед може подсећати на бензинске станице тужиоца, али се по оцени првостепеног суда не ради о подражавању које би довело у забуду пажљивог просечног потрошача. Стога је, првостепени суд одбио тужбени захтев за утврђење повреде тужиоцевих жигова од стране туженог.

Правилно другостепени суд полази од одредбе члана 72. а у вези са чланом 38. Закона о жиговима, којом је прописано да се повредом права сматра свако неовлашћено коришћење заштитног знака од било ког учесника у промету у смислу члана 38. и 42. став 2. Закона о жиговима. Неовлашћено коришћење жига по члану 38. даје право носиоцу жига да забрани неовлашћено коришћење знака који је истоветан заштићеном жигу за истоветну или сличну робу и услуге, односно знака који је сличан жигу за истоветну или сличну врсту робе и услуга, ако постоји вероватноћа забуне у релевантном делу јавности. У конкретном случају по правилном закључку другостепеног суда ради се о ситуацији

сличности знакова за истоветну робу односно услуге. Када се ради о заштити жига по основу сличности за истоветну робу, односно услуге основаност постављеног захтева зависи од тога да ли је знак до те мере сличан жигу да просечан потрошач разлику може приметити ако на то обрати нарочиту пажњу.

При утврђивању чињеница и околности да ли су два знака слична не може да буде меродавно мишљење вештака који обзиром на своју стручност и квалификацију на први поглед уочава разлику поредећи два знака коју просечан потрошач не може применити јер не поседује стручно знање нити су му оба знака доступна ради поређења.

Обзиром да је просечни корисник услуга на бензинским станицама возач моторног возила чија је пажња у току вожње подељена и превасходно усмерена на управљање возилом, догађања на путу и друге учеснике у саобраћају, а да је мањи део пажње усмерен на објекте поред пута, правиан је закључак другостепеног суда да просечни потрошач роба и услуга на бензинским станицама може бити доведен у заблуду у погледу знакова странака под којима оне пуштају у промет своје производе, односно услуге. Ово са разлога што упоређивањем знакова тужиоца и туженог „...“ и „...“ који су доминантно истакнути на бензинским пумпама утврђена је сличност како по комбинацији и облику слова, тако и по бојама које се разликују само по нијанси. Поред тога целокупан изглед бензинске станице подсећа распоредом и бојама на елементе на бензинским станицама тужиоца, те у целокупном изгледу бензинска пумпа туженог подсећа на пумпе тужиоца.

Обзиром на наведено, правилном применом одредбе члана 72. у вези са чланом 38. Закона о жиговима усвојен је тужбени захтев за утврђење повреде жигова тужиоца од стране туженог. Неосновано се ревизијом туженог истиче да се другостепени суд није бавио утврђивањем постојања и испуњености свих критеријума за оцену повреде права на жиг. Супротно становишту ревидента, одлучујући о тужбеном захтеву за повреду жига другостепени суд је пошао од неспорно утврђене идентичности робе, односно услуга на које се односе знакови, утврдио је сличност знакова, а затим пошао од критеријума просечног потрошача, ради оцене да ли је сличност таква да постоји могућност стварања забуне у промету и утврдио вероватноћу заблуде просечног потрошача. Стога је, неосновано позивање ревидента на налаз и мишљење вештака, јер сличност, односно разликовање два робна жига или робна знака суд цени као фактичко питање по својој слободној оцени стављајући се у положај просечног потрошача дате робе, односно услуга. Те околности није потребно утврђивати вештачењем.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП, одбио ревизију туженог, као неосновану и одлучио као у ставу првом изреке ревизијске пресуде.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић